

bývalého zaměstnavatele, by uznal požitky ty jako součást pensijní základny.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl ani dovolání žalovaného, ani dovolání žalobcovu a odvětil tomuto v

d ů v o d e c h :

Co se týče žalobcova dovolání, dovedil odvolací soud případně, že odměna za vedení patronátních účtů 1900 Kč, ježto nebyla placena, jak jest zjištěno, z důchodů velkostatku žalovaného, nýbrž z důchodů patronátních, není platem, z něhož podle pensijních normálů ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921, pokud se týče podle pensijních norem pro státní úředníky a zřízence, vytčených v zákonech ze dne 14. května 1896, čís. 74 ř. zák. a ze dne 17. prosince 1919, čís. 2 sb. z. a n. z r. 1920 a platných podle normálu ze dne 7. června 1921 též pro Harrachovské zaměstnance, přísluší žalobci pense. Na tom, jakž také uvedl i odvolací soud, nic nemění okolnost, že řečená odměna byla v schematu úředníků na statcích žalovaného označována jako služné a že při provádění pozemkové reformy byla přihlášena jako služné za souhlasu zástupce žalovaného za účelem stanovení případného odškodnění žalobce nebo jeho dalšího zaopatření.

Čís. 9125.

Prozatímní opatření podle § 379 ex. ř.

Není třeba, by byl osvědčen přímý úmysl dlužníka zmařiti nebo značně stížití exekuci, stačí pravděpodobnost toho. Spadá sem i případ, že se odpůrce nepoctivě zachoval k svému společníku a věřiteli ukrýváje zisky společných podniků, prisvojuje si je, takže se pro tyto manipulace ocitl až v trestním řízení.

Nárok ze vkladů spořitelních a záloženských jest peněžní pohledávkou na vydání uložených peněz. Povolení obstarávky vkladů nevadí, že exekuci na samou pohledávku z vkladní knížky bude nutno vésti nejprve jejím odnětím.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1929, R I 653/29.)

K zajištění peněžité pohledávky navrhl ohrožený povolení prozatímního opatření soudní obstarávkou pohledávek příslušejících odpůrci navrhovatelovu proti bankám na běžných účtech, vkladních knížkách a jiných pohledávkách. S o u d p r v é s t o l i c e prozatímní opatření povolil, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Byť i nárok, k jehož zajištění prozatímní opatření směřuje, považovati bylo za osvědčený výpovědmi přezvědných osob, nedostává se tu osvědčení takového jednání odpůrce, jež by odůvodňovalo obavu, že by odpůrce navrhovatelův bez povolení prozatímního opatření způsobem v druhém odstavci § 379 c. ř. s. naznačeným hleděl zmařiti nebo značně stížití dobytí peněžité po-

hledávky navrhovatelovy. K osvědčení svého tvrzení, že jeho pohledávka za odpůrcem je ohrožena, neuvádí navrhovatel nic jiného, než co uvedl k osvědčení svého nároku, že se odpůrce zatajováním a ukrýváním zisku, poškozováním dávky ze zábav a zavlčením majetkových kusů snažil navrhovatele poškodit. To však nestačí k osvědčení ohrožení nároku, neboť není ani tvrzeno, že se odpůrce navrhovatelův kromě manipulací s knihami a se vstupenkami, z nichž navrhovatel dovozuje svůj nárok proti němu, dopustil i jiného jednání, jež by dobytí této pohledávky ohrožovalo. Soud první stolice vidí ohrožení v tom, že navrhovatelův odpůrce byl vzat do vazby. V této okolnosti ani sám navrhovatel ohrožení svého nároku nespatořoval a není také tato skutečnost takovým jednáním, jež by odůvodňovalo povolení prozatímního opatření ve smyslu § 379 ex. ř. Mimo to jest zatímní opatření obstavkou vkladů spořitelních a záložních nepřipustným, neboť nejde tu ani o pohledávku ani o nárok na dodání nebo na vydání jiných věcí (než peněz) ve smyslu § 379 čís. 3 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Stěžovatel vytýká rozhodnutí druhé stolice s hlediska rozporu se spisy i nesprávného právního posouzení, že rekursní soud neshledal dostatečně osvědčeným ohrožení dobytosti zajišťované pohledávky, ač dlužník ukrýval společenské zisky ze společných podniků před věřitelem nesprávnými zápisy do knih, vedením několikerých knih a snažil se, by věřitel o své pohledávce ziskové nezvěděl a ač byl i pro podvodné manipulace s dávkou ze zábav vzat do vazby. Úsudek o pravděpodobnosti zmaru nebo značného stížení dobytosti pohledávky ze zjištěného chování dlužníkovy jest úsudkem právním a proto jej nelze napadati s hlediska rozporu se spisy. Tímto způsobem lze napadati jen premisy úsudku. To však stěžovatel nečinil, tvrdě jen, že ráz zjištěných manipulací dlužníkových nasvědčuje oné pravděpodobnosti, čímž provádí jen rekursní důvod nesprávného úsudku právního. V tom však nutno stěžovateli přisvědčiti. Není třeba, by byl osvědčen již přímý úmysl dlužníka zmařiti nebo značně stížiti exekuci, stačí pravděpodobnost toho. A když dlužník octl se jednak pro své manipulace v trestním řízení a v trestní vazbě pro podvody s dávkou ze zábav, a jest dále osvědčeno, že se nepoctivě zachoval k svému společníku a věřiteli ukrýváje zisky společných podniků, přisvojuje si je, je už tím opodstatněna obava, že bude chtíti tyto zisky podržeti a že jest schopen i činů, kterými by podstata jeho majetku mohla býti zásahu věřitelovu vymaněna a tím dobytí pohledávky té zmařeno nebo značně stíženo. Takové chování dlužníkovy stačí k opodstatnění pravděpodobnosti zmíněné v § 379 ex. ř., aniž by bylo třeba osvědčení ještě dalšího jeho jednání, z něhož by plynulo, že už zamýšlí naložiti podstatou svého majetku na úkor věřitele. Rovněž nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že obstavka vkladů spořitelních a záloženských jest nepřipustná proto, že nejde ani o pohledávku (roz. peněžní) ani o nárok na dodání nebo vydání movitých věcí. Nárok

ze vkladu takového jest pohledávkou, a to peněžní na vydání uložených peněz, a povolení obstarávky nevádí, že se exekuce na pohledávku ze vkladní knížky a proto i na vklady samé vykoná odnětím knížky podle § 296 ex. ř. Věřiteli nemůže býti bráněno, by se nezajistil i na vkladech, na něž vkladní knížky dlužník sám nemá v držbě, protože je dal někomu jinému, jenž není k vydání ochoten. Proto nevylučuje prozatímní opatření obstarávkou vkladu, že exekuci na samu pohledávku z vkladní knížky bude nutno vésti nejprv jejím odnětím.

Čís. 9126.

Nařízení presidenta zemské politické správy v Čechách ze dne 26. června 1924, čís. 172 sb. z. a n. je kryto zákonem a proto podle zákona platné a vztahuje se k nájům i pachtům o věcech nemovitých nebo zákonem za nemovité prohlášených, vyjímajíc pozemky propachtované k účelům zemědělským.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1929, R I 664/29.)

Soudní výpověď z pachtu mlýna na mletí nerostů *p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* k námitkám žalovaných zrušil. *O d v o l a c í s o u d* zrušil rozsudek prvního soudu a vrátil mu věc, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. *D ů v o d y*: Odvolání žalující strany jest odůvodněné. První soud zrušil výpověď ze dne 10. dubna 1929, již žalující strana vypovídá žalovaným pachtovaný mlýn na mletí nerostů na čtvrt roku ke dni 1. července 1929, z důvodu, že v projednávaném případě jde o pacht, jenž musí býti podle § 1116 obč. zák. vypovězen na šest měsíců, má-li dojít ke zrušení smlouvy, jelikož trvání nájemní (pachtovní) smlouvy není určeno ani výslovně ani mlčky ani zvláštními předpisy. Po této stránce první soud nesprávně posoudil věc, přehlédnuv ustanovení § 2 nařízení presidenta zemské správy politické v Čechách ze dne 26. června 1924, čís. 172 sb. z. a n., podle něhož se výpovědní a stěhovací řád vztahuje na všechny pronajaté věci nemovité nebo zákonem za nemovité prohlášené mimo pozemky propachtované k účelům zemědělským. V první větě tohoto paragrafu mluví se sice o pronajatých věcech nemovitých nebo zákonem za nemovité prohlášených, než tím není řečeno, že se nařízení vztahuje jen na smlouvy nájemní, nikoliv též pachtovní, tomu odporuje protiklad v druhé větě, kde se vylučují pozemky propachtované k účelům zemědělským, neboť, kdyby nařízení mělo na mysli jen nájmy věcí nemovitých, nebylo zapotřebí vyjímání z ustanovení pozemky propachtované k účelům zemědělským. Z toho patrně, že ustanovení to má na mysli nejen nájem, nýbrž i pacht věcí nemovitých, a že pachtu pozemků k účelům zemědělským byly vyloučeny z nařízení proto, že jednak použití takových pozemků podle zásad řádného hospodaření vyžaduje při nejmenším období půlletního, a že proto nemohly tyto pozemky do nařízení býti pojaty, ano stanoví výpověď půlměsíční (§ 6) a výpověď čtvrtletní (§ 4). Jelikož, jak z výpovědi samé tak